

gaande was. Hij gaf toe, dat hij bij den stedehouder staande gezegd had: „Heer, ziet omme, wat meynt deze gigant off tyrant”? Welk van beide woorden hij gebruikt had, wist hij zich later niet meer te herinneren; bovendien had hij zoo zacht gesproken, dat dit gezegde geen aanleiding tot toorn had kunnen geven. Volgens anderen was zijn fluistertoon heel duidelijk verstaanbaar geweest en had men hem hooren zeggen: „ziet gij wel den tyrant mit roden komen” en: „also lange als hij alhier sal sijn ende zal 't niet wel gaan”, welke woorden, zooals ieder had begrepen op den baljuw doelden. Daarop waren de messen uit de scheden gehaald en had het weinig gescheeld of er was een oproer losgebroken.

Baljuw zoowel als Schout werden gevangen genomen en hadden zich evenals Olivier Arentsz. en Arent Kerstantsz. voor het Hof te verantwoorden, waar hun zaak 16 Oct. 1465 voorkwam. Tevergeefs hadden burgemeesters en schepenen zich op de privilegiën der stad beroepen en getracht te bewijzen, dat het geen zaak van partijschap gold, doch een gewone vechtpartij, waarvoor Rotterdamsche burgers binnen hun stad behoorden terecht te staan. Ook de baljuw beweerde, dat de geheele zaak tot zijn competentie behoorde, waarvan hij binnen de zes weken verplicht was geweest werk te maken. Hun eisch werd echter niet ontvankelijk verklaard. Wel werden de vier gevangenen op handtasting ontslagen, doch hoe onschuldig ook allen verklaarden te zijn, de zaak had voortgang ¹⁾. Jan de Witte werd gedagvaard om 16 Nov. 1465 in persoon voor den Grooten Raad te verschijnen. Het was een moeielijk geval, want 10 Nov. 1465 was hij opnieuw gearresteerd door Jan Lodijc ²⁾ wegens niet betaalde boeten. Hij verzocht dus om tijdelijk uit de gevangenis te worden ontslagen. De brief van den genadigen heer, waarbij aan het Hof bevolen werd aan het verzoek van den gevangene te voldoen, werd ongelukkig te laat geopend, n.l. den 15den Nov., doch zijn kansen, om gehoord te worden, werden daardoor toch niet geheel den bodem ingeslagen, daar hij nog verlof kreeg naar Mechelen te gaan tegen 24 Nov., op voorwaarde zich 15 Dec. weder als gevangene in Den Haag te zullen aanmelden.

1) Deze zaak is te vinden in het Memoriaal Van Swieten V, berustende in het Rijksarchief.

2) Jan van Remmerswael was heer van Lodijc.